

HOBBLÍK A MUMRAJ!



Zpravodaj

3. číslo
XII. ročník
21. 3. 2014

ÚVODNÍK

Drazí čtenáři,

přísloví druhého dne přehlídky zní: "Před oponou, za oponou, nikdo nesmí stát, nebo nebudu hrát!" Včera se totiž hrálo před oponou (pláž z Tlustého prasete), za oponou (atmosférické Uspávanky) a nakonec se oproti očekávání nehrálo vůbec. Břeclavskému souboru Břetislav totiž nemoc jednoho z herců znemožnila odehrát večerní představení. Všichni doufáme, že se místo toho odehraje dnes! Nejen, že se na něj velmi těšíme, navíc by tím byl překonán rekord v počtu představení za jeden den - bylo by jich dnes šest.

Absence břeclavanů však pro vás má i jeden pozitivní efekt. Žádné představení = žádná reflexe = volná stránka ve zpravodaji. A na této stránce jsme se rozhodli přiblížit vám dění v zákulisí přehlídky před i po setmění. Doufám, že nebudete příliš pohoršeni!

Se smutkem musím konstatovat, že tisk druhého čísla opět nebyl bez problémů, a zpravodaj vyšel pouze o hodinu dříve, než ten první. Na druhou stranu máme stále co překonávat! Opět píšu úvodník před uzávěrkou, před sázením textů, před tiskem. Těžko se tedy odhaduje, ale snad se nám zas podařilo vydat zpravodaj o něco dřív. Motivací jsou nám věrní čtenáři...

Tak hezký den!

Jakub Ambrozek

FOTKA DNE



PTALI JSME SE

Byl/a byste ochotný/á hrát postelové scény?

Marcel Řimák, 54, ředitel Domu kultury

„S mou postavou bych je klidně hrál, otázkou by bylo, co by na to řekli diváci a manželka.“

Dana Vilímková, 50, Vedoucí Divadla Bedřicha Kaněry

„Ne! Nebyla bych ochotná hrát žádnou scénu.“

Adam Polášek, 24, herec

„Ano, postelové scény bych hrál všechny.“

Filip Vykoukal, 21, redaktor

„V divadle jsem nikdy nehrál, ale rád bych to jednou zkusil. Klidně bych si zahrál i postelovou scénu, neměl bych s tím problém.“

Barbora Tlustá, 23, porotkyně

„Byla. V divadle se mi to už stalo, ale málokdy se tam svléká úplně donaha. Pokud by se jednalo o film, přemýšlela bych o tom asi déle.“

Lucie Nováková, 19, divačka

„Záleží na tom jaké a s kým.“

Barbora Kočtářová

NOVINKY ZE SVĚTA

Záhada malajsijského letadla rozluštěna! Cestující, kteří letěli údajně uneseným letadlem, prostě hrozně chtěli na H&M!, tak si odhlasovali změnu trasy letu. Letadlo přistálo ve středu v ranních hodinách na planině před hodonínským Domem kultury.

Budeme chodit nazí?! Vědecký tým ... zjistil, že člověk kromě plic dýchá celým povrchem těla. A to asi 50x intenzivněji, než tomu bylo před 100 lety. Příčinou je podle výzkumů zvýšená koncentrace zplodin v ovzduší, k jejichž filtraci je kůže uzpůsobena lépe nežli plíce. Podle vědců je proto třeba kůži co nejvíce odkrýt, aby se dýchání usnadnilo. Velkou propagátorkou této teorie je například umělkyně Miley Cyrus.

J. J. Abrams spatřen na Hobblíku! Režisér sedmého dílu kultovní série Hvězdné války zavítal na hodonínský festival. Dozvěděli jsme se, že si kvůli nízkému rozpočtu nemůže dovolit angažovat největší filmové hvězdy, a proto se na přehlídku vydal hledat mladé nadějně herce. Bude festival stát u zrodu nové filmové legendy??



Ivana Kozlíková

REFLEXE

H Uspávanky

Veselá divadelní společnost, Brno

V pořadí jako třetí představení přehlídky Hobblik byla druhý den festivalu uvedena inscenace *Uspávanky* s podtitulem ...o tom, aby děti mohly klidně spát... na motivy stejnojmenné sbírky Jana Skácela.

Tvorba uznávaného brněnského básníka, jemuž bylo za normalizace znemožněno publikovat (vyjma tvorby pro děti), byla inspirací pro režisérku Miluši Kudličkovou. Ta, s neobyčejným umem, dokázala za pomoci specifických divadelních prostředků převést umělcovu poezii do scénické formy. Převedením hry z klasického sálu do uzavřeného prostoru za stáhnutou oponou jeviště, kde bylo publikum usazeno v těsné blízkosti herců, vznikl kanál pro intimní kontakt s divákem. Že půjde o mocný zážitek bylo zřejmé od samého počátku, kdy, za doprovodu světelných efektů, z reproduktoru zazněly autentické nahrávky mapující socialistickou historii našeho státu.

Po tomto silném úvodu nastoupili na scénu herci postupně utěšující malou dívku recitací první básně. Od daného okamžiku, za famózního hudebního doprovodu brněnského skladatele Miloše Štědrone, kontrastovaly dramatické scény vycházející z autorova životního příběhu s uklidňujícím přednesem jeho poezie.

Uspávankami promlouvali aktéři k diváku skrz postavu usínající dívenky, která tvořila jakési medium k navození dojmu souznění.

Příčinou jediného rušivého elementu byla paradoxně skutečnost, díky níž bylo docíleno již zmíněného úzkého kontaktu s hledištěm – a sice neveliký prostor. Vzhledem k tomu, že se všichni

členové souboru po celou dobu nevzdálili z hracího prostoru, který byl dosti stísněný, nevyhnuli se situacím, kdy jich tam bylo prostě příliš a zároveň byli vždy k části obecenstva zády.

Nicméně, i přes tyto nedostatky, dokázali udržet svou koncepci příběhové klenby představení, po jehož skončení divák odcházel s hlubokým uměleckým prožitkem a pocitem harmonie.



Filip Vykoukal

REFLEXE

H

Tlustý prase

Divadlo Bedřicha Kaněry, Břeclav

Hra amerického scénáristy a režiséra Neila LuBute je na první pohled o citovém vztahu mezi dvěma mladými lidmi. Už úvodní scéna inscenace mladých divadelníků však dává jasně najevo, že v tomto představení půjde o víc než to. Vždyť jejich hyperbolické ztvárnění korporátní uniformity velmi nápadně připomíná jistou vizi roku 1984... Může nás skutečně tlak společnosti a společenských norem zotročit podobně, jako Orwellův Velký bratr?

Ze strohé kantýny, plné zaprodaných korporátů, svým chováním na první pohled vyčnívá hlavní hrdinka příběhu Helena. Vyhledá jediné prázdné místo vedle vysoce postaveného úředníka Toma, čímž začíná spleť příběh jejich vztahu. Od idylly je po počátečních sympatiích dělí jediné: Helenina obezita, kterou Tomovo okolí opovrhne. A Tom je příliš slabý a poddajný na to, aby dokázal svému okolí vzdorovat. Z celého sálu byla sice cítit téměř hmatatelná



touha po dobrém konci, autor předlohy nám jej však upřel. Odmítl vyřešit přednesené problémy za diváka, naopak odpovědnost za tento proces přenesl na něj. Jsem stejně jako Tom nesmělý hoch, kterému se k některým věcem nevyjadřuje snadno. Snad proto jsem se s touto postavou snadno ztotožnil. Byl jsem nervózní stejně jako Tom, sám jsem se snažil vyřešit jeho problémy. Přes občasnou potřebu náповědy byly ostatně velmi přesvědčivé všechny výkony. Vedlejší ženská postava Ginny sice mohla být důraznější, mladí herci si to však obecně "podali". Samostatný odstavec si pak zaslouží představitel Cartera. Svěráznými humornými replikami si sice získal publikum, zároveň však jeho netolerantní postoj spoustu diváků pobouřil. Herce na pódiu stmeloval, zatímco jejich postavy štvál proti sobě. Zkrátka, sledovali jsme zatím nejvtipnější postavu přehlídky.

Co se týče scénického ztvárnění, velmi efektní byly strojové pohyby, prováděné celou skupinou herců-kulis, jakési 'vločky konformity'. S minimálním počtem zbylých kulis pak zřejmě šlo zacházet i o něco zajímavěji.

Na představení je co dotáhnout, ale nejste-li pařez, zanechá ve vás dojem - a víc. Donutí vás totiž přemýšlet, zda-li byste vy sami byli schopni vzdorovat tlaku populistické netolerance, konformity a elitářství. A tím plní jednu z nejdůležitějších funkcí umění.

Jakub Ambrozek

REFLEXE

M!

Dámský krejčí

Farní divadlo Simsala Bim, Slavkov

Záletný doktor Ménier je samý problém. Jak zatajit milenku manželce? Jak se zbavit otravného známého? Co s vlezlou tchyní? A jak se sakra vypořádat se situací, kdy se sejdou všichni takřka v jedné místnosti a všechno se nepříjemně zamotá?

Všechny otázky nám zodpověděl divadelní soubor Simsala Bim v divadelním kusu Dámský krejčí. Zvolili provedení klasické, s původním textem. Zachovali tak předlohu i záměr autora.

Přestože měli herci dobře zvládnutý text, hra ztroskotala na nedodržení žánru, takže komedie příliš komediální nebyla. Je však třeba dodat, že hra je náročná sama o sobě a z představení bylo poznat, že na ní soubor udělal kus práce a do hraní byl opravdu zapálený.



Co hodnotím velmi kladně a co hraje v představení veledůležitou roli, jsou kulisy, jež byly, dle mého názoru, povedené. Říká se, že v jednoduchosti je krása a ono to platí. Mělo to nápad a mělo to šmrnc. Zajímavá pak byla intermezza, kdy si páni kulisáci zahráli své vlastní minidivadlo. Na začínající soubor však bylo rozložení scény velmi odvážně rozmáchlé. Herecky 'utáhnout' tak velký prostor by dalo zabrat i profesionálům, a k těm ochotníci se Slavkova přeci jen mají daleko.

Sečteno – podtrženo, soubor má velký potenciál. Je vidět, že členy divadlo baví, a přestože jim hra úplně nesedla, má to smysl. Vždyť vidět spokojené tváře diváků je ten nejlepší honorář. A na to tenhle soubor má.

Ivana Kozlíková

DEN VYČERPANÉHO REDAKTORA

Nejednoho z vás jistě napadla otázka, co se děje za těmi hnědými dveřmi, ze kterých každou chvíli vychází ustaraní lidé s tmavými kruhy pod očima a zoufale se dožadují velkého hrnku kávy. Tak my vám o nás něco povíme...

Naše ráno začíná nedobrovolným opouštěním spacáků (po tříhodinovém spánku se musíme ze spacích pytlů tahat vzájemně). Následuje vášnivý rozhovor Filipa a Báry, které sako by nejlépe sedělo tomu a onomu odstínu košile.

Po pracném výběru oblečení se ho snažíme nepocintat pastou, abychom naši redakci kladně reprezentovali na prvním divadelním kousku. Včera se nám dokonce

podařilo najít si chvílku mezi jednotlivými představeními a zašli jsme se slunit na trávník v záři prvních jarních paprsků. Ti z nás, kteří v sobě ještě našli přebytečnou dávku energie, se věnovali házení frisbee, jenž častěji plavalo v jezírku než létalo vzduchem. Díky tomu jsme učinili objev, že se v jezírku dokonce nachází i ryby. Podle fámy, co se k nám dostala, v tomto jezírku žije bájná bílá ryba, jejíž životní náplní je žraní ostatních ryb, které však svědomití pracovníci Domu kultury pravidelně doplňují. Tímto jim děkujeme, že tuto okrasu udržují. Jelikož ale sluníčko dokáže i unavit, někteří z naší posádky se zachumlali zpět do svých postýlek, aby nabrali energii na večerní psaní článků (ti šťastnější z nás na bujarou oslavu narozenin vedoucí jednoho ze souborů - paní Dany).



Prostřednictvím tohoto článku bychom také chtěli uvítat novou členku poroty, paní Teplou, kterou Bára celé odpoledne snaživě hledala - bohužel bez úspěchu. K jejímu překvapení se totiž nejednalo o paní Teplou, nýbrž o paní Tlustou, která již členem poroty je.

Snad se nám podařilo vám poodhalit roušku tajemství hnědých dveří a seznámit vás s náplní našich dlouhých dní. Nakonec bychom chtěli poděkovat všem členům poroty za kritiku i pochvaly a všem účastníkům za jejich výkony. Doufáme, že se aspoň v tomto složení sejdem i v příštích ročnících.



Barbora Kočtářová a Eva Srncová

HOBBLÍK 2014

středa 19. 3. 2014, 16.30 hod.

Na správné adrese (Marc Camoletti)
Divadelní spolek v Rájci – Jestřebí

středa 19. 3. 2014, 20.30 hod.

Minus 2 (Samuel Benchetrit)
DS Svatopluk, Hodonín

čtvrtek 20. 3. 2014, 10.45 hod.

Uspávánky (Jan Skácel)
Veselá divadelní společnost Brno

čtvrtek 20. 3. 2014, 17.00 hod.

Dámský krejčí (Georges Feydeau)
Farní divadlo Simsala bím,
Slavkov u Brna

čtvrtek 20. 3. 2014, 20.00 hod.

Jedlíci čokolády (David Drábek)
DS Břetislav, Břeclav

pátek 21. 3. 2014, 16.30 hod.

Kdopak to zvoní? (Roman Krejčíř)
Teatrum Velké Opatovice

pátek 21. 3. 2014, 20.00 hod.

Bílý Králík (Frigyes Karinthy, Jan Říha)
Divadelní studio Dialog, Brno

sobota 22. 3. 2014, 9.00 hod.

Klíče bratra Josefa (Jaromír Crhan)
Divadelní spolek Mikulov

sobota 22. 3. 2014, 11.15 hod.

Zakázané uvolnění (Petr Kolečko)
Divadlo Prkno, SUZAT, Veverská Bítýška

MUMRAJ! 2014

středa 19. 3. 2014, 8.30 hod.

A nezůstal žádný... (Agatha Christie)
Divadlo Bedřicha Kaněry, Břeclav

středa 19. 3. 2014, 10.45 hod.

Kytice (K. J. Erben, J. Suchý, F. Havlík)
„Dramaták“ CSOŠ Bojkovice

čtvrtek 20. 3. 2014, 8.30 hod.

Tlustý prase (Neil LaBute)
Divadlo Bedřicha Kaněry, Břeclav

pátek 21. 3. 2014, 8.30 hod.

Havrane z kamene (Tomáš Pěkný)
KDS EFFRENATA, Žďár nad Sázavou

pátek 21. 3. 2014, 10.00 hod.

Zlatohlava (Daniel Kollmann)
DS Štěk, Opava

pátek 21. 3. 2014, 12.30 hod.

Ze života ženy (autorské představení DS Trdla)
Divadelní soubor Trdla, Vyškov

Šéfredaktor: Jakub Ambrozek, **grafika:** Kateřina Sládková,
redaktoři: Kamila Kolibová, Filip Vykoukal, Ivana Kozlíková, Barbora Kočtářová,
korektura: Eva Srnčová, **fotograf:** Kristýna Butašová, **technické zázemí:** Martin Fifka,
asistentka redakce: Anna Ambrozková